

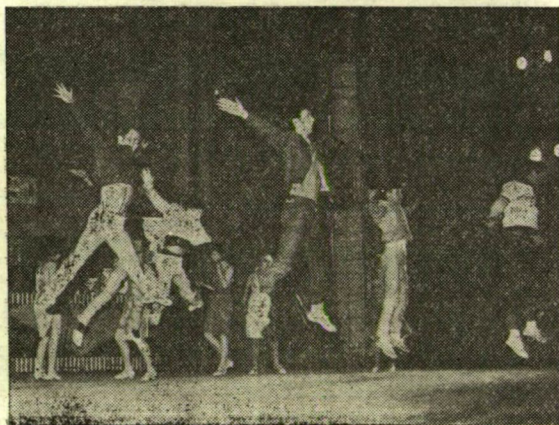
népszerűsítést is célzó Szépirodalmi kiadványa. A néhol színes, *pszichológiai-lag is kitűnően megragadott megoldások* (pl. Szomorú—Mikes viszony, Miklós Andor és Mikes bácsi kapcsolata) mellett sokszor csak a dokumentálhatóságig szűrkített leírásokat kapjuk, vagy semmitmondó közhelyeket. Például: „Írók körében dolgozott, élvezte a kedvére való eszmecserét, a gyakran csipős vitákat, a szellemes érveket és riposztokat, az atmoszférát, amely az irodalmi-írói közélet legmagasabb szintjét jellemezte. Babits, Móricz, Schöpflin asztalánál...” De hisz közismert, hogy ezek az „asztalok” nemcsak ilyen komolyak voltak. Köztük talán Mikes vette legkomolyabban e beszélgetéseket (erről épp Benedek Marcell naplójában olvashattunk), de inkább az író-munka koncentrációja utáni lezserebb pillanatok ezek. Dersi, az irodalomtörténész, hadakozva az anekdoták legendájával, elfelejtkezik valamiről, amit ő maga is tud gyakorlatból, hisz írók között mozog. Az írók igen ritkán lépnek elő az életben díszkötésben. És ahogy a múltba fordul, mintha a tisztelettől csak dermedten nézné hőseit. Nem mer közéjük ülni, az „asztalukhoz”, inkább megilletődötten két asz-

tallal odébből figyel, ahová már csak a legfontosabb szavak hangzanak el.

Lehetne vitatkozni bizonyos szerkezeti megoldásokkal is (például *A kritikus Mikes* című fejezet háború előtti részét én korábban említeném), arányokkal (pl. a *Pandóra*-ügy részletesebb bemutatást is kaphatott volna), egy-egy kihasználatlan filológiai eredménnyel (pl. legenda, hogy Tóth Árpád és Szabó Lőrinc 1921 szeptemberében lépett be a laphoz. Dersi előzőleg idéz egy aug. 24-i keltű, Babitshoz írt levelet, ahol már Szabó Lőrinc munkába állásáról ad hírt), hiányolhatunk bizonyos viszonyítási pontokat (pl. *Az Est* mérését a *Világ*-hoz), de én inkább a művel kapcsolatos módszertani problémáknak adtam az első-séget. *Ezekben derült ki Dersi munkája agészének igazi értéke.*

A könyv fülén azt olvashatjuk, hogy a mű „a két világháború közötti magyar sajtó irodalomtörténetének bevezetője szeretne lenni”. Ha az itt talált *pontos szembesítő munkát, legendabontó törekvést megtartva levetközni már említett helyenkénti merevségét, igen izgalmas vállalkozás egyik nyitódarabjaként tart-hatjuk majd számon Dersi munkáját.* (Szépirodalmi Könyvkiadó, 1965.)

KABDEBŐ LÓRÁNT

Szegedi Szabadtéri Játékok, 1965.

Jelenet a West Side Storyból